

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MDLX. ad annum MDCXXIII.

Parisiis, 1644

X. De dignitatibus, canonicatibus, & beneficiis simplicibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15522

impetrantium incurfiones certo præfidio tandem aliquando muniatur, ftatuimus totius prouinciæ nomine fanctififimo domino noftro fupplicandum, vt præfatum decretum apoftolica auctoritate confirmare, & munire dignetur, ne quod nofta follicitudine paratum eft remedium, fubreptionis impulfu pereat.

Debent iis, qui a parochialibus ecclefiis longe abfunt, vel extra ciuitatem funt, cum tamen a parochia ciuitatis pendeant, & ab eadem gubernentur, epifcopi opportune profpicere, vt minifteria fpiritualia in promptu neceffitate exigente habere poffint, præfertim fi aquarum diuortiis, & montium difficultatibus, & pontium nocturno tranfitu, ac pluuiarum, feu niuium tempore, vel interclufo portarum ciuitatis exitu, difficilis rectori fit, ac periculofus, interdum etiam impoffibilis in eam partem accessus; quo cafu iuxta felicis recordationis Alexandri tertii conftitutionem, & Tridentini Concilii decretum, nouas epifcopi parochias conftituere poterunt, vt animarum curæ confulum fit: Iis uero, qui nouis parochiis præficiendi erunt, ex fructibus ad matricem ecclefiam quomodocumque pertinentibus assignandam portionem ex decreto Concilii * declaramus; quæ fi minus competens, ac

* forte
deest Tri-
dentini.

minus congrua fuerit, erunt partes epifcopi, etiam populum ad ea, quæ nouo rectori neceffaria fuerint, præftanda compellere, vt inde hauriat victus neceffarii commoda, ubi minifterii & laboris affiduam diligentiam impendit. Decedente parochia, ea, quæ ad facrum cultum, uafa, libros, paramenta, Miffalia, ornamenta, & alia facra, licet ex argento, fiue auro confecta, uiuens ex fructibus beneficii etiam in capella, feu priuato oratorio adhibenda confecit, nomine ecclefiæ, apud quam refedit, feu quam obtinuit, uendicanda, & in illius uifum adfciscenda decernimus & mandamus iuxta conftitutionem Pii V. quod vicariorum foraneorum diligentia expediendum erit, vt proprio illorum capite declarabimus.

X.

Dignitatum, & canonicatum, qui nomen a regula & ordine duxerunt, electionem, & probationem epifcopis indicimus faciendam cognitione, & iudicio, vt idoneos, quos caro & fanguis non reuelauit, eligant fpectatæ

ANNO
CHRISTI
1596.

probitatis, morum, etiam probatæ doctrinæ, ut merito senatus ecclesiæ dici possit: in quo sibi persuadeant fore ad ecclesiasticum gubernaculum dirigendum bene incitatæ voluntati maximum & perpetuum adiumentum; pertinent enim, qui dignitates obtinent ecclesiasticas, & canonici ad caput, qui est episcopus, tamquam nobiliora membra: pertinent vero ratione ministerii & dignitatis, itemque loci propinquitate, & ordine ecclesiæ, ut nihil in horum altero sit, quod ad alterum non pertineat. Hanc ob causam de dignitatibus, & canonicatibus a Tridentina Synodo statutum est, ut in ecclesiis cathedralibus, & collegiatis insignibus dignitates omnes, & saltem dimidia pars canonicatum, ubi id commode fieri potest, tantum magistris, & doctoribus, aut etiam licentiatis in theologia, vel iure canonico conferantur. Quod si dignitates curam animarum annexam habeant, ex decreto Concilii declaramus nulli esse conferendas, qui saltem vigesimumquintum ætatis suæ annum non attigerit, & in clericali ordine versatus, doctrina ad munus suum exequendum necessaria, & morum integritate non commenderetur.

Aliæ dignitates, & personatus, quibus nulla subest animarum cura, clericis idoneis non minoribus annis vigintiduoibus iuxta idem Concilii decretum conferantur.

In archidiaconos, qui oculi sunt episcoporum, in omnibus ecclesiis prouehantur, ubi fieri potest, qui magistri sunt in theologia, seu doctores, aut licentiati in iure canonico: neque enim munus, sicubi iurisdictionem habent; aut dignitas, quæ principalis est post episcopalem: aut temporum ratio, quæ vigilantiam, integritatem, & doctrinæ donum requirit, omnino patitur, ut segnes, & illiterati adsciscantur, qui imperitia, & sordibus euertere perseuerent quæ stare videntur.

Ætas promouendorum ad canonicatus ea saltem debet esse, quæ sacro ordini præbendæ conueniat, ut infra tempus a iure, & sancta Tridentina Synodo constitutum, promoueri possint: ea sit præterea in literis scientia, & in ecclesiasticis doctrina, ut ordinem assequi præbendæ valeant: nisi enim idonei in examine ad ordinem præbendæ, quæ confertur, extiterint, inhabiles ad canonicatum pronuntiamus; collationem vero, aut quamcumque pro-

motionem de illis ad canonicatum irritam & cassam declaramus.

ANNO
CHRISTI
1596.

In ecclesiis tam cathedralibus, quam collegiatis, & parochialibus, ex earum constitutionibus, aut ex praua consuetudine obseruatur, vt in electione, presentatione, nominatione, institutione, confirmatione, collatione, vel alia prouisione, siue admissione ad possessionem alicuius cathedralis ecclesie, vel beneficii, canonicatum, aut prebendarum, vel partem prouentuum, seu ad distributiones quotidianas certæ conditiones, seu deductiones ex fructibus, solutiones, promissiones, compensationesve illicitæ, aut etiam quæ in aliquibus ecclesiis dicuntur turnorum lucra, interponantur: hæc examinent, & diligenter episcopi perpendant, vt, quæ in vsus pios conuertuntur, permittant, alia, quæ sordidam auaritiæ labem, & simoniacam suspicionem olent, euertant, ac omnino tollant. Quod vero spectat ad primi, post adeptam possessionem, anni fructus, decernimus exequendam omnino constitutionem Pii V. vt si hi fructus, & distributiones in pia opera statuto, aut vetere consuetudine infumantur, dimidium ad canonicum, dimidium alterum ad ipsorum executionem pertineat; si vero inter canonicos distribuuntur, aut aliter infumantur quam in pios vsus, tum decernimus dictos fructus, & distributiones primo etiam anno post adeptam possessionem integros ad canonicum pertinere, & eidem sine diminutione assignandos esse.

Beneficiorum etiam simplicium sub eodem tecto obtinendorum prohibitionem iure communi latam omnibus episcopis seruandam, & exequendam omnino proponimus, & intimamus.

Ferendum nullo pacto dicimus, & declaramus, vt ad beneficia simplicia, vel liberæ collationis, vel iuris patronatus, sacerdotii ordinem, & ministerium annexum habentia, prouehantur pueri etiam impuberes, qui literas, & pene seipsos ignorant, nedum munus exequentur beneficiis annexum, aut exequi possunt: quem abusum corrigere volentes, declaramus illos, qui ætatem non habent, vt saltem infra annum promoueri ad ordinem tituli beneficalis possint, inhabiles ad huiusmodi beneficia, quæ sacerdotii ordinem, & ministerium annexum habent: ele-

ANNO
CHRISTI
1596.

tionem vero, præsentationemque, & institutionem de huiusmodi persona nullam, & irritam esse, aut etiam irritandam, & annullandam declaramus.

Ac, vt in collatione beneficiorum ecclesiasticorum, quæ ministerium habent, & aliquam muneris executionem, in primis attenditur, & curatur, vt qui prouehitur, idoneus sit; ita in beneficiis quibuscumque simplicibus conferendis, quamuis de iure patronatus, accurate seruandum præcipimus, & mandamus, vt prius examinetur promouendus in iis, quæ ad beneficii onus pertinent, quam promoueat: si fuerit idoneus, vt fiat, quod iure fieri potest, ac debet: aliter factam collationem ex decreto Concilii declaramus irritandam: ipsi vero collatores pœnam sibi isto casu alias indictam, & in Concilio Tridentino receptam & innouatam declinare studeant.

XI.

Clericorum vitam habitu, studiis, conuersatione decet esse integram; vt qui aliis ordine præsumt, etiam exemplo, & laudabili morum & studiorum institutione præluceant. Quia vero hoc ipsum actu constat & habitu, singillatim de vtroque statuere aliquid decreuimus, vt etiam successione temporum, quod institutum, cœptumve fuerit, expositione aliqua perficere valeamus.

Insigne clerici tonsura est, ac vestis talaris: qui igitur in clericalem militiam adscitus est, norit a se hoc primum requiri, vt habitum, & tonsuram deferat: qui non detulerit, sciat se pœnis iuris subiacere.

Cum autem complures sint, qui tonsuram habent, atque etiam ordines minores, quorum aliqui in ecclesiasticis ministeriis in habitu & tonsura aliquando seruiuerunt; postea respicientes retro, tamquam regno Dei minus apti, clericalem militiam deseruerunt, & ad vitam laicalem, & communem reuersi sunt: alii nec habitum, nec tonsuram vnquam gestarunt, nec in ecclesia sua clericorum instituto & more versati sunt; sed laicorum habitu, delatione armorum, toto corporis cultu omnia alia potius, quam clericos se ostenderunt; neque clerici vnquam communi hominum opinione habitati sunt: vtrique vero vitam sæcularem degentes si quando aliquo impingunt, & iustitia temporalis præcepto propter crimen obiectum in ali-